

ZRCADLO

Výtvarné a literární práce studentů vrchlabského gymnázia

Svět podle Cortáзара

T. S. Garp měl vždycky pocit, že umře mladý. „Stejně jako otec tíhnu ke krátkosti. Jsem člověk na jednu ránu.“ Čteme na začátku druhé kapitoly Světa podle Garpa, románu založeného na absurdním pohledu na prožívanou realitu, kde se svět promění v oblundné panoptikum.

Argentinský spisovatel Julio Cortázar nás také zavádí do jakéhosi panoptikálního světa, kde z vodovodních trubek vyकुkují

medvědi, alegorické bytosti kronopové a fámové vstupují do sociálních interakcí. Kniha s názvem Příběhy o kronopech a fámách nám také nabízí celou řadu návodů na cokoli.

I nám se zdá, že bez návodu dnes nejsme schopni ani hnout prstem. Na sociálních sítích na nás útočí návody kulinářské, zahradnické, sportovní, hudební, sexuální, artistické, ředitelské, manažerské, obecně lidské i nelidské, návody, jak se dívat či nedívat, odívat či neodívat, jak být šťastný či nešťastný. I naši studenti vytvořili pár pozoruhodných návodů, které stejně jako Cortázarovy texty nepostrádají nadhled. Jan Fejgl (4. A) nám radí, jak komunikovat se ženami, Anežka Klimentová (4. A) nám dává jistotu, že umíme dobře mrkat, a maturant Filip Hartych (4. B) nám dává užitečné rady do života.

Dopravní značky nepřipouští dvojí výklad / začínáme si pomalu na ně zvykat. Tento text kapely Visací zámek byl výchozím bodem prací studentů výtvarné výchovy. Pokusili se vytvořit značky, které nám zřejmě chybí; z těch vybíráme dvě nejvydařenější a zároveň nejkontroverznější. A stejně jako u dopravního značení autoři zůstávají v anonymitě.

Jan Salvet a Jan Krejčí

Jak komunikovat se ženami

Valentýn se blíží, ale vy nemáte, s kým ho oslavit. S tím vám pomůže tento návod.

Lidská osoba ženského pohlaví, dále v článku zmiňovaná pouze jako „žena“, je od přírody naprogramovaná tak, aby se neatraktivním mužům, jako jste vy a já, vyhýbala. Zaprvé je tedy důležité naučit se k ní přiblížit tak, aby se jí neaktivoval dávný reflex. Představte si tuto situaci: Je noc, deset hodin večer, a naproti vám jde žena. Líbí se vám, chcete s ní zahájit konverzaci. Rozhodně jí normálně nejděte naproti! Je deset večer, po ulicích chodí spousta podezřelých osob, a tato žena by vás mohla považovat za jednu z nich. Místo toho se postavte na všechny čtyři a rozeběhněte se po čtyřech přímo proti ní. Připomenete jí tím roztomilého pejska, který ji chce chránit. Ženy mají rády psy.

Ted' už samotná komunikace: Fráze jako „Ahoj!“ nebo „Jak se máš?“ jsou jen ošoupané klasiky pro beta muže. Správný alfa muž využije široké škály balících hlášek jako „Čau šťávo, kam tečeš?“, „Vypadáš přesně jako moje ex!“, „Bolelo to, když jsi spadla z nebe?“ a další jsou jen takové lahůdky; vybere si skutečně každý. Já ještě před použitím jedné z nich doporučuji mocným hlasem prohlásit: „I'm the biggest bird!“, čímž jasně dáváte najevo, že jste největší pták v tomto kurníku. Největší gangster v ulici.

Samotná náplň rozhovoru je jednoduchá. Ženy milují, když mluvíte jen o sobě a nenecháte je vůbec projevit jejich názor. Nejlepší témata, která vždy zaberou, jsou: váš oblíbený pokémon, oblíbená barva dveří, proč je růžový Monster Pipeline Punch lepší než voda a zda by měli postavit v Dolní Branné Tesco. A jak tak diskutujete a snažíte se vysvětlit, že je Dolní Branná určitě lepší místo pro Tesco než Kunčice nad Labem, snažte se být velmi expresivní a občas vše proložte nějakým komplimentem.

Přeji úspěšný lov!

Jan Fejgl (4. A)

Jak se nenechat vláčet okolím

Žijeme ve světě lidí, kde vztahy a komunikace hrají důležitou roli. Ať chceme, nebo ne, musíme se naučit v tomto světě pohybovat; situacím sociální interakce se jednoduše nevyhneme. Je tu ještě jedna podstatná věc. Silnější by se neměli povyšovat nad slabší. Ne každý má povahu na to zahájit ofenzivu. I přesto si ale zkusme shrnout pár bezpečných rad, jak si zachovat svoji tvář a nenechat se zastrašit:

Na internetu můžeme najít spoustu citátů, které nám říkají, jak bychom se měli cítit nebo se zachovat. Samozřejmě, že my jsme ti „nejlepší“, „nejkrásnější“, „nejdokonalejší“, měli bychom věci nechat být a další kecý. To jsou takzvané motivační řeči pro ty, kteří jsou na dně sil. Ale buďme k sobě samotným upřímní. Pokud chceme tu upřímnost praktikovat i na ostatní, je důležité začít nejprve u sebe. Brát věci takové, jaké jsou. Nic si nenalhávat. Stejně jednou dojdeme k pravdě, i když třeba za mnoho let. Denně se potkáváme a komunikujeme s lidmi, kteří mají mnohdy odlišné názory, než máme my. Nenechme se jimi ale ovlivnit. Případně se pouze můžeme znovu zkusit zamyslet a danou myšlenku přehodnotit.

A tím se dostávám k dalšímu důležitému bodu. Zkusme si vytvářet názory, jež budou pokud možno jen naše a budou zároveň konstantní. Lidem, kteří často mění názory, se jednoduše nedá věřit. Říkejme tedy věci na rovinu, stůjme si za svým; případně hledejme kompromisy. Mějme úctu ke starším a buďme průbojní. Zamysleme se. Ti, kteří v životě něco dokázali, museli projevit nějakou odvahu, inteligenci a cílevědomost. Kdyby se nechali zastrašit okolím hned na začátku, určitě by to nedotáhli tak daleko. Na závěr bych ještě připomenul jedno přísloví: „S poctivostí nejdál dojdeš.“

Pokud se budeme ne jenom zčásti, ale jednoduše úplně řídit těmito radami, ve výsledku nebudeme zklamaní, protože si za svými rozhodnutími budeme stát. Zdravé sebevědomí je základ.

Filip Hartych (4. B)

Návod na mrkání očima

Jak mrkat? Způsoby máme hned dva. První o něco málo složitější než druhý, ale zato mnohem promyšlenější. Zrakem se zaměřte na jeden konkrétně nekonkrétní bod, přičemž se snažte výrazně nezírat na konkrétně nekonkrétního člověka či jinou bytost. Pomalu a postupně začnete snižovat oční víčko, aneb tu část oka, která oku vlastně nenáleží, pouze se nachází nad ním.

Až dojdete do bodu, kdy už nelze spatřit ani tenký proužek okolního prostředí nebo světla, máte napůl vyhráno. Poté stačí jen tento proces opakovat opačným pohybem v opačném směru za opačného účelu, a to otevírání oka. A když máte víčko znovu úplně nahore, uspěli jste. Dobrá práce!

O něco jednodušší druhý způsob spočívá v čekání. Vyčkejte, dokud vás do očí nezačnou bodat maličké neviditelné jehličky, a zbytek už se udělá sám. Zkrátka zasáhne vaše tělo reflexy, aniž byste nad tím museli namáhavě přemýšlet.

Mrkání se stalo tak oblíbenou činností, že není problém mrkat kdykoliv, kdekoliv ani s kýmkoliv či před kýmkoliv. Tak se nebojte si také mrknout!

Anežka Klimentová (4. A)

